

at man kunde ønske den noget større. Netop med Hensyn til den Erstatning, man vil give Kjøbenhavn, er det nødvendigt, at man ser i klart Øjs, hvorfor Kjøbenhavn ikke kan indlade sig paa dette Fællesskab, og navnlig tror jeg, at man maa erkjende, at den humane Interesse er meget stærkt fremtrædende, og at man har Krav paa, at Billighedsfølelse overfor Kjøbenhavn maa gøre sig stærkt gjældende. Den høitærede Justitsminister sagde, at man havde stillet sig overmaade liberalt overfor Kjøbenhavn, ved at overlade det at gaa med eller ikke. Ja, det synes jo overmaade liberalt, men Spørgsmaalet er jo, paa hvilke Betingelser det kan gaa med, og hvad det vil opnaa ved at gaa ind paa Fællesskabet. Den høitærede Minister sagde, at Betingelsen maatte naturligtvis være, at man gav det Samme som det øvrige Land, nemlig den Eiendom, man havde. Jeg tror ikke, at det er den almindelige Fremgangsmaade, naar man indlader sig i Fællesskab, at de forskellige Selskaber saaledes gaar ind med Alt, hvad de have. Jeg tror, at man først vurderer, hvad man har, og stiller det i Forhold til, hvad der er Tale om at faae. Gjør man det her, og ser paa det Indstøb, Kjøbenhavn skulde gjøre i Fællesskabet, vil man se, at det er saa meget større, end hvad det øvrige Land giver, at man vel maa kunne gjøre Fordring paa, at man i den Henseende fik Erstatning for det større Indstøb. Jeg skal med Hensyn hertil opløse, at Kjøbenhavns Sindsfygeanstalt har 863 Pladser til Sindsfyge og derunder 99 Pladser til Cellepatienter, hvorimod det øvrige Land med den nye Anstalt med 400 nye Pladser kun har 1530. Kjøbenhavn har altsaa over $\frac{1}{3}$ af samtlige Pladser i Landet og vil altsaa indsfyde en langt større Del, give et langt større Bidrag til Udviklingen af Sindsfygeanstalterne end hele det øvrige Land. Det synes derfor at være ganske naturligt, at man ved dette Fællesskabs Indgaaelse faar Erstatning for dette større Indstøb, som man giver. Dette er imidlertid kun det pekuniære Spørgsmaal, som man endda kunde komme ud over, hvis der ikke var andre vigtigere Hensyn, som gjorde sig gjældende. Saaledes som Kjøbenhavn nu har det og har sørget for stadigt at have det, er det paa Forhaand med at have Plads til sine Sindsfyge, for at man ikke skal være nødt til at lade de Sindsfyge, hvis Antal i en By som Kjøbenhavn naturligtvis er temmelig stort, flække omkring og have det paa den samme flette Maade, som det nu er Tilfældet mange Steder paa Landet. Man har offret en Del for at kunne fylde og fuldt ud imødekomme de Krav, der stilles, men hvorledes vil det stille sig, naar man er

gaaet ind i Fællesskabet? Ja, saa vil det vistnok vise sig, naar man vil gjøre en rigtig Beregning, at selv naar man faar den nye Anstalt, og Fællesskabet træder til Kraft i 1887, vil der ikke være Plads til alle de Sindsfyge, som ville komme. Den høitærede Minister har forudsat, at der vil være Plads, og det er jo muligt, at det vil vise sig, men efter en Beregning fra en anden Side tror jeg ikke, at dette Haab gaar i Opfyldelse. Den nuværende Overlæge ved Sindsfygeanstalten for Kjøbenhavn paa Bidstrup har — jeg tror i 1881 — udgivet en Bjece, hvori han gjør en Beregning over den sandsynlige Tilvæxt af Sindsfyge, og deri har han sat det sandsynlige Antal af Sindsfyge i Forhold til Befolkningen til 1 : 400. Efter denne Beregning vil man, naar man tillige tager i Beregning Tilvægten i Folkemængde til den Tid, beregnet efter Tilvægten 1870 — 80, behøve Plads til over 5,000 Sindsfyge. Denne Beregning er maaske noget høi, den gjælder maaske for Kjøbenhavn, for Byerne, hvor særlige Forhold, Spekulationer osv., maaske ville medføre, at der er et større Antal, og det vil maaske være rettest at gjøre den samme Beregning, som er gjort paa et andet Sted, saa at man beregner Antallet af Sindsfyge for hele Landet til kun $1\frac{1}{2}$ af 1,000, altsaa et meget mindre Antal, men man vil dog se, at selv efter denne Beregning vil der i alle Tilfælde om ganske kort Tid ikke være Plads til de Sindsfyge, som søge Optagelse. Derved vil altsaa Kjøbenhavn komme i en fuldstændig slet Stilling, idet Kjøbenhavn saa maa gaa ind i Fællesskabet med det øvrige Land og dog beholde sin særlige Sygepleie, da der ikke er Plads for Stadens Sindsfyge paa de fælles Anstalter. Det er fra den humane Side en ligefrem Forringelse i den kjøbenhavnske Befolknings Stilling, at der under de nye Forhold ikke vil blive sørget saa godt for dens Sindsfyge som nu, men ogsaa i pekuniær Henseende forringes Stillingen, thi indtræder nu det Tilfælde, at Befolkningen vøges, og de Sindsfyges Antal samtidig stiger, saa gaar det ikke i Kjøbenhavn som i en lille Kommune, hvor der maaske er en enkelt Sindsfyge, man ikke strax kan faae optaget paa en Anstalt, men som man dog maaske ved nogen Dpoffrelse kan faae anbragt, indtil han kan finde Optagelse paa en Anstalt, thi vi faae her i Byen ikke en, men maaske halvandet Hundrede Sindsfyge, som ikke kunne optages i Statsanstalterne, men som tidligere have kunnet finde Plads i vor egen Anstalt. Hvad skulle vi saa gjøre? Ja, saa maa vi bygge et nyt Hospital, og ogsaa sørge for det. Kjøbenhavn faar saaledes en